

Beszámoló

Kérésüknek eleget téve, vettem az időt és nem „fáradtságot”, hogy beszámoljak az elmúlt évről, amely rengeteg mindent tartogatott számomra. Viszont még korán sincs vége ennek az évnek, sokkal inkább folytatódik. Hiszen most, az év, a hónapok, hetek és napok, ha nem is a megszokott formában működnek, értem ezalatt a mostani kritikus „koronában gazdag”, karanténban töltött napjainkat, a gép nem állt le, sokkal inkább forog tovább, ahogyan mi is, egyszerű emberek, kénytelenek vagyunk türelmesek lenni, elfogadni és megérteni ezt az új helyzetet és várni az újonnan kialakuló történéseket.

Mint minden év, ez sem egy nyugis és unalmas év volt számomra, hiszen a színházban betöltött munkámnak és a színház falain kívül történő egyéb, más munkáimnak köszönhetően ez az év is rengeteg mindent adott és tett hozzá, mint emberi, mint pedig szakmai tapasztalatom bővítéséhez és gazdagításához. Először is sajnálattal kell közölnöm önökkel, hogy a pályázatom által kiírt projektet nem tudtam megvalósítani. Szomorú és egyben boldog is vagyok, mivel a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház, Tompa Miklós Társulatának legjobban dolgoztatott színésze lehetek. Az is azt bizonyítja, hogy idén ismét (rövid pályafutásom alatt már második alkalommal) átvehettem a Vásárhelyi Nemzeti Színház Vastaps díját, ami szintén azt bizonyítja, hogy rengeteg időt töltöttem a színpadon és gyarapíthattam a színpadi tapasztalatomat és tudásomat. A projektem meg nem valósulása főképp az idő elégtelen hiánya volt. Emiatt szomorú vagyok hiszen nem tudtam megvalósítani azt, amit a pályázatomban leírtam és megfogalmaztam.

Ha az elmúlt évben annyi időm lett volna, mint amennyit az elmúlt két vagy három hétben kapott az emberiség a bolygón (értem ezalatt a vírus karantén helyzetét), és ha csak erre az egy dologra tudtam volna összpontosítani, biztos állíthatom, hogy a projekt megvalósul, de nem szeretnék csüggedni, hiszen ha nem is tudtam megvalósítani ezt az általam kigondolt és elképzelt programot, ettől függetlenül nem szeretném kidobni és magam mögött tudni egy meg nem valósított projektet, hiszen mindennel rendelkezem ami lehetőséget ad arra, hogy létrehozzam azt az egyéni és megfogható előadást, amit a pályázatomban anno leírtam. Ugyanakkor kérték, hogy tájékoztassam önöket az ösztöndíj felhasználásáról és az abból

kapott haszonról. Mint már megfogalmaztam, a projektet nem tudtam megvalósítani, de az önkéntől kapott ösztöndíj nem ment kárba. Sajnálatos módon, más kiadásaimra való tekintettel, szükségét láttam arra, hogy az ösztöndíjat beváltsam egyéb, általános, hasznos, szükséges és kevésbé szükséges kiadásokra. Ilyen például szakmai, színházi, spirituális könyvek, új hangszerek beszerzése, amelyekkel fejleszthetem mind szakmai, mind spirituális, lelki énem fejlődését, de akár a havi számláim törlesztésére is volt példa, hogy felhasználtam az ösztöndíj egy bizonyos részét. Nem is szeretném szaporítani tovább ezt a meg nem valósult munkatervem hiányát. Sokkal inkább alá szeretném támasztani azt az elvesztegetett, de hatékonyan eltöltött időt, azokkal a munkáimmal, amelyek miatt nem volt lehetőségem létrehozni a pályázatomban megírt projektem létrejöttét.

Mint mondtam egy eléggé gazdag és mozgalmas év áll mögöttem. Először is kezdeném azzal, hogy sikeresen befejeztem a magiszteri képzésben részesített tanulmányaimat a Marosvásárhelyi Művészeti egyetem szárnyai, kapui alatt. Ezzel párhuzamosan folytattam szakmai munkámat a Vásárhelyi Nemzeti színházban, hiszen büszkén kijelenthetem, hogy majdnem mindegyik előadásban szerepet kaptam, mind az elmúlt évad, mind pedig az idei, új évad előadásaiban. Ezek mellett részt vehettem egy számomra nagyon fontos és szakmailag kamatoztatható színházi workshopon, amelyet a lengyel, film és színház rendező Grzegorz Jarzyna koordinált. A workshop fő témája a színész teste és annak önfelelt kiterjesztett, akaratlanul megnyilvánuló érzelmein alapult. A workshop csupán négy napot vett igénybe, viszont ez alatt a négy nap alatt, olyan új és számomra eddig ismeretlen szakmai praktikákkal találkoztam, amelyekkel bővíthettem mind saját, emberi, mind pedig szakmai tapasztalatomat. Olyan új szakmai eszközökkel találkoztam ez alatt a workshop alatt, amelyekkel még sose álltam, sőt sose néztem farkasszem, szemtől szemben a színpadon. Továbbá nagy örömmel dicsekedhetek, hogy ezekkel a projektekkal még nem ért véget és nem merült ki a beszámoló, hiszen a tavalyi év közepén bekerültem egy magyar nagyjátékfilmbe. Igaz, mint zöldfülűként, hiszen ez előtt még sosem volt alkalmam játszani ilyen nagy és komoly és profi stábbal kamera előtt. Nagy kihívás volt számomra kamera előtt hitelesen játszani és mozivásznonra kerülni. Gyakorlatilag, mint derült égből a villámcsapás beleestem a mélyvízbe, de helyt kellett állnom ott is. A film címe Patthelyzet (korábban Baklövés néven futott a munkatervben), amelyet Budapesten forgattunk és vettünk fel. A film rendezője és írója Szűcs Dóra, fő producer Kuttyik Gábor és Judit Romwalter, operatőr

Dobóczy Balázs és Csepeli Eszter. Egy hatszereplős nagyjátékfilmről beszélünk, a szereplők pedig, többek között, Kálloy Molnár Péter, Szabó Erika, Szalay Bence, Ráckevei Anna, Szabó Máté és jómagam. Röviden a filmről azt kell tudni, hogy egy nem mindennapi bankrablásról szól, ahol összekuszálódnak az esemény és történet szálak. A film sajnos még nem látott napvilágot, hiszen történetesen, a múlt hónap, pontosabban kettőezer húsz március végén lett volna bemutatva és került volna mozivászonra, de az adott helyzetre való tekintettel el lett ideiglenesen, még egy nem pontosított dátumra halasztva a premier. Visszatérve a forgatás körülményeire és az ott szerzett újfajta művészeti ág megismerésére, hálás vagyok mindenkinek, hogy részt vehettem végre egy ilyen fajta művészeti forma, projekt létrejöttében. Hasonlít a színházhoz, de teljesen más, mint a színház világa. Mindezek az előbb említett projektek mellett hadd térjek vissza a színház világába, ami gyakorlatilag az életem részévé vált. Mint már említettem rengeteg előadásban vettem részt. Ilyen például a Hazatérés Dániába, rendező Kiss Csaba, ahol Laertes szerepét töltöm be. Az imént említett előadás még a tavalyi színházi évad utolsó, záró projektje volt. Az idei, új évadban pedig két új előadás létrejöttében játsztam szerepet. Az egyik A Csongor és Tünde, rendező Kányádi György, ahol a három ördög közül én játsztam Duzzogot. A másik előadás, amely számomra nagyon fontos és nagy értékkel rendelkező projekt, a Pali és Lea című tantermi előadás (írta Adorján Beáta) Ez azért nagyon értékes és számomra nagy értékkel bíró előadás, mert rengeteg diákot tudunk ezáltal bevonni a színház világába, azáltal, hogy mi, a színészek látogatunk el iskolákba, ahol tantermekben játszunk a nagyérdeműnek. Két részből áll az előadás. Az első része maga a színészek által betanult szöveg eladása, azaz maga az előadás. A projekt második része egy csoportos beszélgetés a diákokkal a látottak kapcsán, és az ott felvetődött kérdésekre való válaszok adása tölti be az előadás eme részét. Hasonlóan, mint az előző évadban létrehozott KPO, azaz Kő, Papír, Olló című első tantermi előadásunk nagy sikert aratott, ami a pályakezdekről szólt (tipikus végzős diák probléma), ugyanúgy a Pali és Lea is sikert arat az osztályterekben, a diákok körében. Ez utóbbi egy szerelmi történetről (kissé hasonlít a Rómeó és Júlia eltitkolt és a szülők által nem támogatott szerelmére), szexuális felvilágosításról, tanár – diák és szülő – gyerek kapcsolatáról szól. Számomra azért fontosak ezek a projektek, mind a KPO, mind pedig a Pali és Lea, mivel olyan témákat fogalmaznak meg ezek az előadások, amelyekről a diákok nem nagyon mernek vagy akarnak beszélni a szülőkkel vagy tanárokkal, például sexualitás (lásd Pali és Lea című előadásban). Így verbális kapcsolatot tudunk a diákokkal létesíteni ezekről a számukra intim vagy kevésbé

intim (pályaválasztás, lásd a KPO-ból) témákról. Hiszen nagyon fontos, hogy már diák korban tisztán és érthetően lássunk és fogalmazzunk dolgokat, mivel egy két évtized múltán a ma diákokat képező réteg fogja alkotni a mi döntő és döntést hozó társadalmi rétegünket. Számomra a legértékesebb az, amikor meghallgathatsz egy őszinte diákot és a játékkal választ adhatsz vagy próbálsz választ adni egy vagy több problémára. Rengeteg olyan impulzussal találkozik az ember egy ilyen fajta előadás játszásakor, amelyre a színpadon nincs lehetőség.

Még mielőtt a beszámoló végére érnek, meg szeretném köszönni az önök által kapott támogatást és még egyszer elnézést szeretnék kérni, hogy a projektem nem valósult meg. A beszámoló végére pedig csatolok néhány képet, betekintésképp az elmúlt évben való tevékenységeimből. Vigyázzunk magunkra és egymásra ebben a kritikus időszakban. Minden jót kívánok.

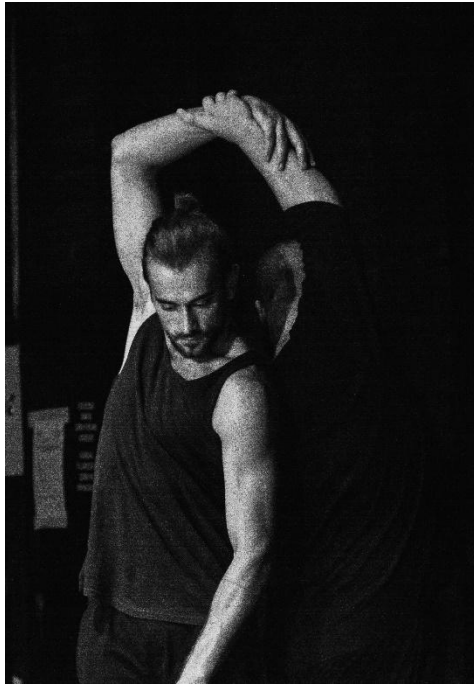
Fotótár a Patthelyzet című filmből

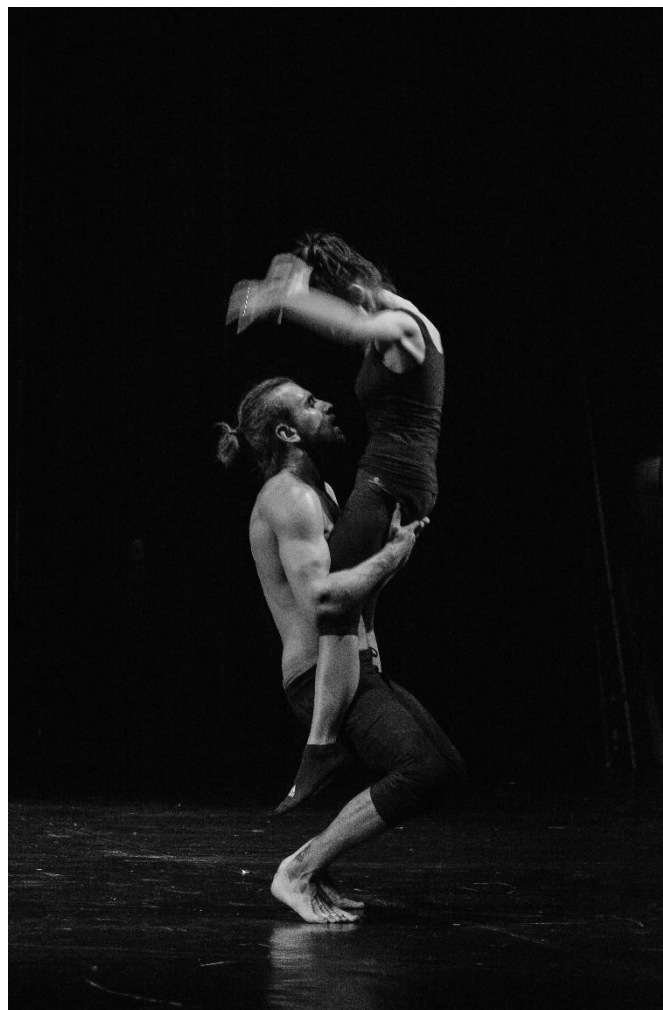

Csongor és Tünde, Rendező: Kányádi György, Ördögök

Jarzyna workshop

KPO, tantermi előadás, a képen szereplő személyek: Gece Ramóna, Csiki Szabolcs, Kádár L. Gellért

Pali és Lea, tantermi előadás